

heller ikke bør være mulighed for at anlægge anerkendelsessøgsmål.

Derimod bør der efter udvalgets opfattelse fortsat være mulighed for at anlægge anerkendelsessøgsmål i sager, hvor der ikke er det fornødne grundlag for anvendelse af sanktioner – f.eks. på grund af tvivl om de faktiske omstændigheder. I disse tilfælde kan anlæggelse af anerkendelsessøgsmål være tilsynsmyndighedens eneste mulighed for at gennemtvinge sin retsopfattelse over for kommunalbestyrelsen.

Der henvises til betænkning nr. 1395/2000, side 187-188.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet finder det af hensyn til tilsynets effektivitet vigtigt, at tilsynsmyndigheden har den fornødne adgang til at anlægge anerkendelsessøgsmål mod en kommunalbestyrelse.

Ministeriet finder, at det er centralt for effektiviteten af det kommunale tilsyn, at tilsynsmyndigheden har mulighed for at anlægge anerkendelsessøgsmål. Tilsynsmyndigheden har herved mulighed for at gennemtvinge en retlig prøvelse af sin retsopfattelse over for en uvillig kommunalbestyrelse.

Efter ministeriets opfattelse vil det af procesøkonomiske grunde være hensigtsmæssigt, at domstolene ikke, forinden et anerkendelsessøgsmål fra en tilsynsmyndighed kan realitetsbehandles, skal foretage en formalitetsbehandling af det hypotetiske spørgsmål om, hvorvidt der i den foreliggende sag foreligger det fornødne grundlag for sanktionsanvendelse.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet finder det herudover hensigtsmæssigt, at det er muligt at danne sig et samlet overblik over tilsynets kompetence ved en gennemgang af lov om kommunernes styrelse. Ministeriet finder det derfor af væsentlig betydning, at kommunaltilsynets reaktionsmuligheder, herunder kommunaltilsynets adgang til at anlægge anerkendelsessøgsmål, fremgår af loven. Idet tilsynsmyndighedens adgang til at anlægge anerkendelsessøgsmål fastsættes udtrykkeligt i loven, vil der heller ikke være tvivl om, hvorvidt tilsynsmyndigheden har den fornødne retlige interesse i at få sagen prøvet.

Der henvises til *lovforslagets § 1, nr. 16*, til den foreslåede bestemmelse i lov om kommunernes styrelse § 51.

7. Indenrigs- og Sundhedsministeriets kompetence og reaktionsmuligheder som tilsyn.

7.1. Indenrigs- og Sundhedsministerens kompetence

7.1.1. Rekursmyndighed i forhold til statsamternes afgørelser

I henhold til de gældende regler i § 47, stk. 4, og § 61, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse er indenrigs- og sundhedsministeren rekursinstans i forhold til tilsynsrådernes afgørelser om sanktioner og afgørelser i godkendelsessager. Klageadgang er afhængig af afgørelsens karakter tillagt henholdsvis kommunalbestyrelsen og de medlemmer af kommunalbestyrelsen, der pålægges sanktioner.

Et tilsynsråds afgørelse om at anvende suspension eller annullation eller et tilsynsråds afgørelse i en godkendelsessag kan således af vedkommende kommunalbestyrelse påklages til Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Et tilsynsråds afgørelse om at pålægge et kommunalbestyrelsesmedlem tvangsbøder, at anlægge erstatningssag mod et kommunalbestyrelsesmedlem eller at fratage sagsanlæg mod, at medlemmet indbetaler en bod, kan ligeledes af vedkommende medlem påklages til Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Kun vedkommende kommunalbestyrelse eller vedkommende medlem af kommunalbestyrelsen har denne adgang til rekurs. Eventuelle andre parter har derimod ikke en sådan rekursadgang.

Adgangen til indbringelse for indenrigs- og sundhedsministeren omfatter ikke tilsynsrådernes vejledende udtalelser i tilsynssager. Hverken kommunalbestyrelsen, dens enkelte medlemmer eller borgere, der måtte have interesse i sagens udfald, har således krav på, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet behandler sådanne sager.

Der henvises til beskrivelsen af gældende ret i betænkning nr. 1395/2000, side 136-137 og side 285.

Klagereformudvalget finder det ikke ønskeligt, at der ændres ved disse regler om adgangen til rekurs fra den kommunale tilsynsmyndighed i første instans til den overordnede kommunale tilsynsmyndighed, når bortses fra den ændring, der følger af, at afgørelser om sanktionsanvendelse i forhold til alle kommunale ledende organer og disses medlemmer vil kunne påklages til den overordnede kommunale tilsynsmyndighed som følge af, at statsamtændenes tilsyn også foreslås at omfatte amtskommunerne, Københavns og Frederiksberg kommuner, Hovedstadens Sygehusfællesskab og Hovedstadens Udviklingsråd, jf. *afsnit 4.2.3.*